

korte berichten

Gevaar door introductie van de Amerikaanse Nerts

Het overleven van de Pyreneeese Desman (*Desmana pyrenaica*) en van de ondersoort (*Desmana pyrenaica rufulus*) baart de Spaanse natuurbeschermers grote zorgen. Hun achteruitgang zou zijn te wijten aan Amerikaanse Nerts (*Lutreola vison*) die uit nertskekerijen is ontsnapt en zich over de centrale Pyreneeën hebben verspreid. Eenmaal in vrijheid, schijnen deze nertsen systematisch de Pyreneeese Desman uit zijn habitat, de bergbekken, te verdrijven. De ondersoort is sinds twee jaar, toen de nertsen ontsnapten, niet meer gezien noch gevangen. De Europese Nerts (*Lutreola lutreola*) die niet op het Iberische schiereiland voorkomt, wordt eveneens bedreigd door Amerikaanse Nertsen die ontsnapt zijn uit fokkerijen in andere Europese landen.

(Spaans Nationaal Agentschap)

Met het oog op de zee

De zee, de inzet van morgen. De mens begint in te zien dat de zee grenzen heeft: noch de rijkdommen noch het profijt daarvan zijn onuitputtelijk. In mei 1983 heeft voor de eerste keer een interdisciplinair colloquium, georganiseerd door de Universiteit van Parijs I, een onderzoek gewijd aan alle aspecten van de exploitatie van de zee. Onder de bestudeerde onderwerpen waren de zee, erfgoed in een ontwikkelingsstadium, het verontreinigingsvraagstuk en de verdeling van de natuurlijke hulpbronnen. Volgens recente schattingen van de FAO ligt het globale plafond van de conventionele hulpbronnen aan vis niet hoger dan anderhalf maal het huidige niveau. Wordt deze drempel overschreden dan wordt de toekomst van de visbestanden bedreigd. Men moet derhalve streven naar verbetering van kwaliteit, en niet van kwantiteit en speculaties uit de weg gaan die naderhand niet meer kunnen worden goedge maakt.

Zo kan bijvoorbeeld de exploitatie van krill in Antarctica niet op grote schaal worden ondernomen zonder dat daarbij de stabiliteit van zijn bevolking wordt bedreigd.

(Université de Paris I, 12 Place du Panthéon, F - 75005 Paris)

Nieuwe Beschikking Bosbijdragen bevordert 'natuurlijk bos'

Tot voor enkele jaren was het doden van bomen als onderdeel van natuurgericht bosbeheer een zeer omstreden zaak. Dit doden gebeurt onder andere door deze te ringen of om te trekken. Ook nu nog heersen in voornamelijk bosbouwkringen sterke weerstanden tegen deze beheersmethodieken.

Op 1 januari 1984 is echter de nieuwe Beschikking Bosbijdragen van kracht geworden, die een doorbraak in de visie van de overheid op het bosbeheer inhoudt. De belangrijkste wijziging ten opzichte van de oude regeling is de erkenning van het natuurtechnische bosbeheer als zelfstandige en onafhankelijke richting binnen het bosbeheer. Deze erkenning maakt nu zelfs de officiële subsidiëring van de genoemde maatregelen mogelijk en noemt de technieken met name (artikel 10, lid 6).

Bossen met als hoofddoelstelling natuurbehoud kunnen nu dan ook zo snel mogelijk worden omgevormd tot 'zo-natuurlijk-mogelijk-bos', daarbij inbegrepen alle opbouw- en vervalfasen die in het natuurlijke bos voorkwamen. Het natuurlijke bos, ook wel oerwoud genoemd, komt in Nederland niet meer voor sinds in 1876 het legendarische oerwoud —het Beekbergerwoud— werd gekapt.

De sleutelrol die grote stervende en dode bomen in de levensgemeenschap bos behoren te vervullen, kan nu in de praktijk worden toegepast. Dit teneinde natuurlijke processen weer op gang te brengen in een deel van onze biologisch verarmde cultuurbossen.

Velen zullen nu moeten gaan wennen aan de

aanblik van liggende en staande dode bomen in het bos. Kwijnende bomen en dode rotten- de stammen zullen bij dit bosbeeld gaan horen. Op het eerste gezicht nogal wanordelijk, bij nadere beschouwing het levenbrengende dode hout zonder welke onze bossen niet gezond zijn.

Reeds vanaf 1977 maakt Kritisch Bosbeheer zich sterk voor een ander, meer op de natuur gericht bosbeheer. Dit wekte een storm van verontwaardiging, met name in bosbouw- kringen. Kritisch Bosbeheer kreeg echter ook bijval. In plaats van de storm van veront- waardiging hoopte de actiegroep op een echte storm zoals die van 1972 en 1973. Een storm die, met name in natuurgebieden, veel bomen zou vellen die daarna zouden blijven liggen om zo aan de natuurlijke ontwikkelingen een faire kans zouden geven. De weinige bomen die sindsdien bij kleinere stormpjes nu en dan omwaaiden, zijn ondanks de discussies en de langzaam veranderende inzichten helaas gro- tendeels opgeruimd. Als je goed zoekt, kun je gelukkig in de bossen nog sporadisch nog vergeten omgewaaide bomen vinden.

In de afgelopen jaren hebben alleen Kritisch Bosbeheer en de daaruit voortgekomen prac- tische beheersorganisaties Vrijwillig Bosbe- heer en Vrijwillig Goois Natuurbeheer erva- ring opgedaan met het actief terugdringen van de grote mate van onnatuurlijkheid in onze bossen, onder meer door het bevorde- ren van sterf- en vervalphasen in het bos. Deze groepen beheren nu circa 25 verschillende ob- jecten verspreid in het land en volgen hier de ontwikkelingen.

Dit proces van actief zoeken naar nieuwe we- gen bij het beheer van bos met als hoofddoe- lstelling natuurbehoud, is niet zonder proble- men verlopen. Zelfs nu de maatregelen offi- cieel erkend zijn door de regering zijn we nog steeds verwickeld in diverse beroepszaken over deze vormen van beheer.

Gelukkig kunnen wij echter al resultaten to- nen. Paddestoelen, insekten, vitale onder- groei, natuurlijke verjonging, kleine voor- mensen ontogankelijk gemaakte bosdelen die optimaal zijn ingericht voor de bosfauna en aantrekkelijke open plekjes in het bos, la- ten overtuigend zien hoe de natuur kan wor- den gestimuleerd tot rijkdom voor ons alle- maal.

■ Stichting Kritisch Bosbeheer, postbus 72, 3500 AB Utrecht, 04116-78 446, Stichting Vrijwillig

Bosbeheer, postbus 938, 9700 AX Groningen, 050-135 010 & Stichting Vrijwillig Gooisch Na- tuurbeheer, Graaf Willem de Oudelaan 22, 1412 AV Naarden, 02159-42 508.

Duitse kerken gaan vleermuizen beschermen

De vleermuizen dreigen ook in Sleeswijk- Holstein uit te sterven. De regering van de deelstaat heeft vastgesteld dat bijna alle twaalf soorten vleermuizen, die daar voorko- men, de afgelopen jaren met 90 % in aantal zijn teruggelopen.

Ds. Winfried Hohlfeld uit Kiel zegt over de vleermuizen: 'Preken kunnen ecologische problemen niet oplossen. Daarom moeten de kerkgebouwen weer worden opengesteld voor de vleermuizen als een praktische bij- drage van de gemeenten'.

Uit 'De Gooi en Eemlander' van 3 december 1983.

Verdrag van Bern

Griekenland en Zweden hebben in juni het Verdrag inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijke leefmilieu in Europa bekrachtigd. Aldus is binnen één jaar het Verdrag van Bern, dat op 1 juni 1982 van kracht werd, door twaalf lidstaten van de Raad van Europa bekrachtigd: Oostenrijk, Denemarken, Griekenland, Ierland, Italië, Liechtenstein, Luxemburg, Nederland, Por- tugal, Zweden, Zwitserland en Engeland, als- mede door de EEG.

Voor behoud van Rendieren

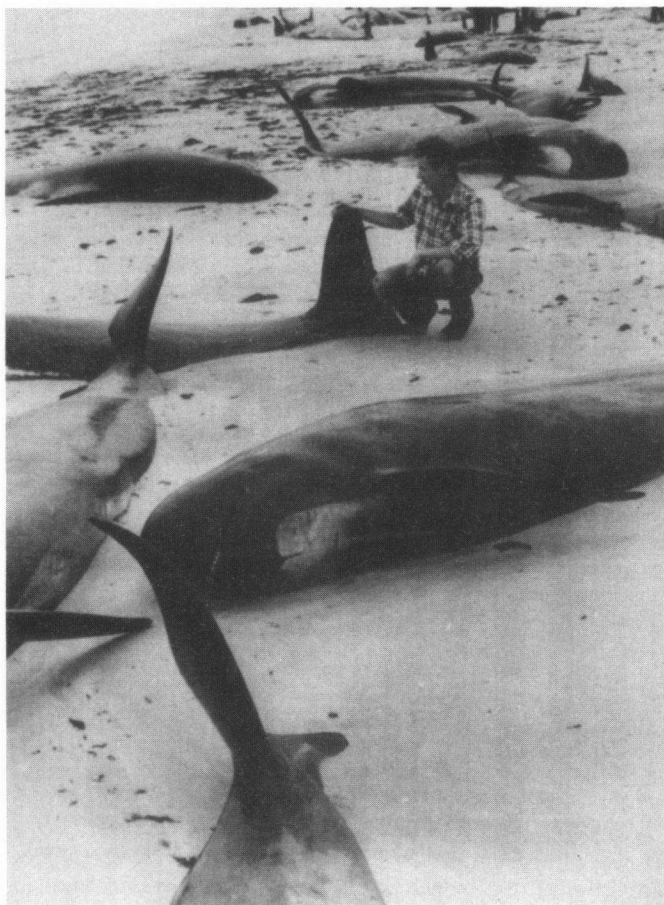
Finnen en Russen hebben hun krachten ve- eend om de wilde Rendieren te redden. Vrije grensovergang is gewaarborgd. De Finse be- volking wordt geschat op 600 exemplaren, de Russische op 2500. Een fokprogramma in ge- vangenschap in de habitat van het Rendier heeft het mogelijk gemaakt negen dieren uit te zetten.

(WWF News No. 23, mei/juni 1983)

De Wasbeer

W.G. Vergoossen schrijft over de komst van de Wasbeer in Nederland. De gevolgen van ingevoerde diersoorten zijn vaak ongunstig. Wat zal de invloed op het ecosysteem zijn door de komst van de Wasbeer?, vraagt de auteur zich af. Goed of slecht? Eén ding is zeker: tegenhouden gaat niet, hij komt.

W.G. Vergoossen: De wasbeer, hij is er. Argus 8 (4): 11-14

Enkele van de 120 gestrande Grienden aan de St. Albans Bay Beach, Tasmania, 25 december 1983.

Opnieuw Grienden gestrand

Van een groep van 120 Grienden, die op 25 december 1983 is gestrand aan het St. Albans Bay Beach van het eiland Tasmania bij de zuidkust van Australië, zijn er minstens 70 dieren gestorven ondanks dat talloze mensen die te hulp schoten om ze weer vlot te krijgen. Op bijgaande foto een deel van de gestrande Grienden aan de oever van de baai.

Symposium over schade en schade-bestrijding

Op zaterdag 12 mei 1984 wordt door de Stichting Kritisch Faunabeheer (postbus 76, 1243 's-Graveland) een symposium over schade veroorzaakt door vogels en zoogdieren en de bestrijding daarvan georganiseerd. Dit zal plaatsvinden in Het Haardhuis, Stationsplein 1, Arnhem. De deelnemerskosten bedragen f 15,-, exclusief de lunch. U kunt

zich opgeven door dit bedrag vóór 15 april a.s. over te maken op postgirorekening 3 522 188 ten name van penningmeester Stichting Kritisch Faunabeheer, Boxtel, onder vermelding van 'schadesymposium'. Ná 15 april worden dan de toegangskaarten en programma's verzonden.

Een aantal sprekers (ir. H. van 't Land, drs. J.L.J. Hendriks, dr. S. Broekhuizen, drs. M. Oppeneer, P. Nijhoff) zal een inleiding houden. Na elke lezing zal een korte discussie worden gehouden. Het symposium wordt besloten met een forumdiscussie onder leiding van mevrouw S. Langedijk-de Jong.

Met dit symposium wil de stichting over dit onderwerp een discussie op gang brengen en nagaan welke mogelijkheden er zijn om schade te voorkomen of te beperken.

Nadere informatie kan verkregen worden op bovenvermeld adres te 's-Graveland of telefonisch: 04116 - 78446.

Zomercursus

Het Veldstudiecentrum Orvelte organiseert in 1984 weer een zomercursus van 16 juli - 21 juli en één van 30 juli - 4 augustus.

Een zomercursus is opgezet voor iedereen, die belangstelling heeft of wil krijgen voor de natuur en het leefmilieu. Naast het opdoen of uitbreiden van kennis over planten, dieren, landschap, bodem en dergelijke, zal er ook tijd besteed worden aan de (creatieve) verwerking daarvan. De prijs voor een zomercursus bedraagt f 225,— per deelnemer.

U kunt inlichtingen verkrijgen en zich opgeven bij het Veldstudiecentrum Orvelte, Zuideresweg 10, 9441 TZ Orvelte, 05934-263.

Advies-werkgroep

'Dassenvoorzieningen rijksweg A73, Boxmeer-Venlo'

Op 2 april 1982 is door de minister van Verkeer en Waterstaat het tracé C1 van rijksweg 73, tussen Boxmeer en Venlo vastgesteld. Door aanleg van de autoweg wordt het leefgebied van de Das sterk aangetast. In de brief van de minister van Verkeer en Waterstaat aan de Tweede Kamer der Staten Generaal, dd. 2 april 1982, nummer 67, wordt er nadrukkelijk op gewezen dat het leefmilieu van de ter plaatse levende Dassen door de aanleg van de autoweg ernstig wordt verstoord, tenzij het nodige wordt gedaan om de gevolgen zo veel mogelijk te beperken.

Om uitwerking aan dit aandachtspunt te geven is ter onderbouwing van het op te stellen Algemeen Plan op 22 juni 1982 een werkgroep 'Dassenvoorzieningen RW A73 Boxmeer-Venlo' ingesteld.

In deze werkgroep is de deskundigheid aanwezig bij de instanties als Faunabeheer, Staatsbosbeheer, Rijksinstituut voor Natuurbeheer, Vereniging Das & Boom en Rijkswaterstaat gebundeld om tot een gezamenlijk advies te komen met betrekking tot de ten behoeve van de Das te nemen maatregelen ter voorkoming en beperking van negatieve invloeden van de autoweg voor deze diersoort. Het thans door de werkgroep opgestelde advies (gestencild, 11 bladzijden en vier bijlagen, waaronder het artikel uit 'Huid en Haar' 2 (4) : 163-165), is na een aantal terreinbezoeken en besprekingen van de werkgroep opgesteld. De redactie hiervan is verzorgd door de heer A. Wanders (Directie Faunabeheer, postbus 1180, 5004 BD Tilburg), Buiten-

dienstambtenaar Faunabeheer in de provincie Noord-Brabant. Het advies is gericht op het behoud van de nog aanwezige dassenpopulaties, waarbij met de technische uitvoerbaarheid overigens al zo veel mogelijk rekening is gehouden. In dit advies worden geen uitspraken gedaan over kosten en financiering van de voorgestelde maatregelen.

De werkgroep wijst er op, dat de voorgestelde maatregelen een totaal-pakket vormen, hetgeen betekent, dat een gedeeltelijke uitvoering van de voorgestelde maatregelen aan het beoogde effect, afbreuk zal doen.

In het advies worden onderdoorgangen en ook rasters op bepaalde plaatsen aanbevolen. Bij de aanleg van parkeerhavens en benzine-stations dient bij de planning rekening gehouden te worden met de mogelijke invloeden hiervan op de aanwezige Dassen. Men hoopt hierdoor dat de dassenpopulaties onderling met elkaar in contact kunnen blijven staan en het aantal verkeersslachtoffers tot een minimum te kunnen beperken. De werkgroep heeft in 1981 (Met Rijkswaterstaat Directie Noord-Brabant als lid) een soortgelijk advies opgesteld over de te nemen maatregelen inzake het tracé rijksweg 73, voor het gedeelte Cuyk-Boxmeer. Voor dat weggedeelte zijn nagenoeg alle geadviseerde maatregelen in het Algemeen Plan opgenomen.

Nadere inlichtingen bij A.J.M. Wanders, per adres Directeur Landelijke Gebieden en Kwaliteitszorg in de provincie Noord-Brabant, postbus 1180, 5004 BD Tilburg, 013-678 755, adres: Professor Cobbenhagenlaan 225, 5037 DB Tilburg.

Zwijnenbeheer op De Hoge Veluwe

R.W. Akkermans schrijft in het laatste nummer van 'Argus' tijdschrift van de Stichting Kritisch Faunabeheer over de varkenspest die op De Hoge Veluwe nog niet is uitgewoed of de directie van het park heeft al herintroductie-plannen.

Aangegeven wordt hoe onnatuurlijk het zwijnenbeheer is geweest. Een terugkeer naar de abnormaal hoge dichtheden aan zwijnen maakt opnieuw uitbreken van de varkenspest welhaast onvermijdelijk. De suggestie wordt gedaan de binnenrasters op te ruimen, het bijvoeren te staken en te streven naar een ecologisch verantwoorde zwijnenstand.

R.W. Akkermans: Zwijnenbeheer op de 'Hoge Veluwe'. Argus 8 (4) : 5-7.

Internationale aanval op de Vos is gestart

Zoals ook indertijd tegelijkertijd vanuit een aantal Westeuropese landen een aanval werd gelanceerd op de Havik, zo is thans een internationale aanval op de Vos gelanceerd. Deze sterke aanval zal met even zo grote kracht moeten worden beantwoord. Jammer is het dat juist een groot aantal wetenschapsmensen, die door hun eigen onderzoek toch beter weten, het op zulke critieke momenten laten afweten.

Protest tegen vermindering aantal Vossen in Nederland

Op 14 februari is een motie van P.H. Waalkens (VVD) via Van Noord (CDA) over het van overheidswege reduceren van de vossenstand in stemming worden gebracht.

De Stichting Kritisch Faunabeheer is van mening dat er geen enkele aanleiding bestaat de eis van de jagers in te willigen.

Integendeel, er gaan steeds meer stemmen op (ook internationaal) om de Vos de algehele bescherming te geven die hij verdient.

In een deel van Nederland (terreinen van Natuurmonumenten en in de provincie Noord-Holland) wordt de Vos niet meer bejaagd. Met lede ogen zien de jagers toe hoe de Vos zich in die gebieden een goede reputatie verworft. Men is dan ook de mening toegedaan dat niet de rabiësbestrijding, doch het openstellen van voor jagers gesloten gebieden, de motivering tot het indienen van de motie is.

In een brandbrief aan de leden van de Tweede Kamer verzoekt de stichting afwijzing van de motie en algehele bescherming van de Vos.

De tekst van deze brief aan de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (Binnenhof 1 a., 2513 AA 's-Gravenhage) laten wij hieronder volgen:

Onlangs is door de heer P.H. Waalkens een motie ingediend met als strekking de vossenstand van overheidswege te reduceren tot een Vos per 500 ha. Met betrekking tot deze motie zou de Stichting Kritisch Faunabeheer het volgende bij u onder de aandacht willen brengen.

Wij verzoeken u dringend alvorens een beslissing te nemen over een dergelijk vergaande ingreep in het beheer van de Nederlandse fauna, advies in te winnen bij het Rijksinstituut voor Natuurbeheer, waar een veelheid

aan gegevens over de Vos in Nederland voorhanden is.

Het aantal Vossen in een bepaald gebied is afhankelijk onder andere van terreinsituaties en voedselaanbod. In een klein land als het onze geeft dit al grote verschillen in de vossenstand, bijvoorbeeld in Drenthe een Vos per 1000 ha en op de Oost-Veluwe een Vos per 50 ha.

Het idee dat er voor heel West-Europa één standaardmaat voor de vossenstand bestaat, berust op misverstanden en onkunde.

Ook het Europees Informatiecentrum voor Natuurbescherming van de Raad van Europa houdt in haar blad 'Naturopa' no. 45, bladzijde 20-21, 1983, een vurig pleidooi voor de bescherming van roofdieren, zoals de Vos.

Ook met het oog op de rabiës, die gezien de goede hygiëne en oplettendheid van de mensen in de betreffende gebieden nauwelijks een bedreiging voor de volksgezondheid vormt, leidt aantalsreductie niet concreet tot een duidelijke oplossing. Hiervan getuigen de resultaten van uitgebreide verdelgingscampagnes onder andere (vergassing) in West-Duitsland en België, waar nergens de rabiës is teruggedrongen.

Een mogelijke rabiësbestrijdingsmethode vormt de immunitatie van Vossen door het uitleggen van aas voorzien van vaccin (zie Argus 1984/1).

Voor het voorkomen van een verdere verbreiding van de rabiës in Nederland is een stabiele onbejaagde vossenpopulatie van groot belang.

Een kunstmatig laaggehouden stand (voor zover dat mogelijk zal blijken te zijn) leidt tot veel onrust onder de Vossen en zwervende dieren met als gevolg verhoogde kans op verspreiding van de rabiës. (zie hiervoor ook het boek 'Dieren' geschreven door het Rijksinstituut voor Natuurbeheer 249-254).

Het is in jagerskring gebruikelijk overal argumenten vandaan te slepen om de jacht op bepaalde diersoorten geopend te krijgen of geopend te houden. Zoals u waarschijnlijk bekend is, is de jacht op de Vos door een aantal natuurbeheerders (Natuurmonumenten, provincie Noord-Holland) terecht gestaakt.

Vanuit de jachtwereld wordt daarom elke mogelijkheid aangegrepen om de Vos in discrediet te brengen en hem te laten bejagen zonderdatdaartoe ecologische noodzaak bestaat. Eerder zal het schadelijk zijn voor een

Stephan Funk werkt aan de universiteit Saarbrücken met tamme Vossen om bijzonderheden over deze dieren te verkrijgen.

goed beheer, leiden tot versterking van de overige fauna en gevaar opleveren voor recreanten.

Ons inziens is niet de rabiësbestrijding, maar het openstellen van voor jagers gesloten gebieden, de motivering tot het indienen van de motie.

Wij ontraden u met klem deze motie te ondersteunen en verzoeken u alles in het werk te stellen om in navolging van het advies van de Raad van Europa de Vos en de overige kleine roofdieren in Nederland volledig bescherming te geven.

w.g. mevr. M.J. Stockmann-van Leeuwen, Stichting Kritisch Faunabeheer, Oosterbeek, 3 februari 1984.

Massale uitroeiing van Vossen in provincie Luxemburg

Op initiatief van de Provinciale Landbouwkamer van Luxemburg en de Permanente Deputatie van de provincie werd een wedstrijd uitgeschreven ter bevordering van de vossenverdeling. Jagers, die binnen de gestelde termijn een zo groot mogelijk aantal Vossen doden, krijgen een belangrijke geldsom toegekend. Het is een zoveelste onverantwoorde uitroeiingsactie van de overheid in het kader van de bestrijding van de hondsdoelheid.

Nog steeds wordt de Vos als de belangrijkste

overdrager van de hondsdoelheid aangezien. Evenwel ten onrechte gezien wetenschappelijk onderzoek heeft uitgewezen dat in principe alle warmbloedige dieren vatbaar zijn voor deze virusziekte. Daarenboven heeft men vastgesteld dat niet de Vos maar wel de Woelmuis de belangrijkste overdrager is. Door het bestrijden van de Vos -die een echte woelmuizeneter is- geeft men deze infectiehaard ruime kans om zich uit te breiden. Niettegenstaande deze feiten houdt de Belgische overheid en met name het ministerie van Landbouw en de Diergeneeskundige Inspectie, nog steeds vast aan de verdelgung van de Vos als enige oplossing voor het probleem.

Dit blijkt eens te meer uit de onlangs uitgeschreven wedstrijd ter verdelgung van Vossen in de provincie Luxemburg - een initiatief van de Provinciale Landbouwkamer en de Bestendige Deputatie. Het 'initiatief' kreeg de zegen van de Diergeneeskundige Inspectie. In een rondschrijven van de Luxemburgse gouverneur Jacques Planchard werd aan de 44 gemeenten, die de provincie rijk is, gevraagd de wedstrijd te steunen met een financiële bijdrage van Bfr. 20.000. Uiteindelijk zal een fonds van 1 miljoen ter beschikking staan waaruit 10% zal besteed worden aan onderzoek na alternatieve bestrijdingstechnieken. De resterende 90% gaat rechtstreeks naar de verdeling van Vossen.

De wedstrijd treedt met terugwerkende kracht in, vanaf 1 januari 1983, en loopt tot juni van dit jaar. Winnaar is diegene, die tegen die tijd het grootste aantal Vossen heeft gedood. Er is een minimum van tien Vossen vereist voor elke deelnemer. Met deze gegevens voor ogen bestaat er geen twijfel dat momenteel een ware slachting onder het vossenbestand gaande is, met alle gevolgen van dien voor de volksgezondheid. Wandelaars in de Ardennen lopen de komende maanden ernstig gevaar met lood doorzeefd te worden van een al te ijverige jager, die reeds de extrapremie in het vooruitzicht ziet. Erger is evenwel dat ernstige schade wordt toegebracht aan het natuurlijke evenwicht. Tevens zal de hondsdoelheid zich vlugger verspreiden dan voorheen het geval was. Men krijgt dus een omgekeerd effect. In plaats van de

hondsdolheid te bestrijden, gaat men deze aantrekken. Bij wetenschappers staat dit bekend als het 'vacuumeffect'. Door het letterlijk leegschieten van vossengebieden gaat men een leemte creëren. Die leemte zal al gauw opgevuld worden met andere Vossen, voornamelijk afkomstig uit onze buurlanden West-Duitsland en Frankrijk. In deze landen komt de rabiës meer voor dan in België. Dit betekent dat de kans groot is dat hondsdolle dieren deze gebieden gaan innemen.

Ten slotte gaan door de hoge jachtdruk vooral jonge Vossen uitzwermen naar 'rustiger' streken. Niets garandeert ons dat zij niet besmet zijn.

Het huidige beleid van de overheid rond de Vos is dus zondermeer onverantwoord te noemen en houdt een zeker gevaar in voor de volksgezondheid. De ondoeltreffendheid ervan blijkt voldoende uit de resultaten. Hoewel nog nooit zoveel Vossen werden gedood blijft de hondsdolheid zich verder uitbreiden. Wanneer dit wanbeleid niet spoedig een halt wordt toegeroepen dan zal binnen de tien jaar geheel België besmet zijn.

De Nationale Campagne Bescherming Roofdieren voert reeds meer dan vijf jaar intensief actie tegen de verdelging van de Vos. Zij propageert alternatieve bestrijdingsmethoden, zoals orale immunisatie, een techniek die reeds lang gebezigd wordt.

De Nationale Campagne Bescherming Roofdieren heeft er bij de autoriteiten op aangedrongen onmiddellijk de wedstrijd in de provincie Luxemburg te verbieden en de initiatiefnemers ter verantwoording te roepen. Indien hieraan geen gehoor wordt gegeven dan zullen verdere acties volgen.

Nationale Bescherming Roofdieren, postbus 10, 9740 Gavere, 091625 93 13 (Dirk Criel).

Natuurbeschermingswerkkampen van het IVN

Het Instituut voor Natuurbeschermingseducatie (Vereniging ter Bevordering van het Milieubesef) organiseert de komende zomer voor de 23-ste maal natuurbeschermingswerkkampen voor jongeren tussen 15 en 25 jaar. Deze kampen worden in de zomervacancies van de scholen gehouden in een twaalfstal natuurreservaten verspreid over geheel Nederland.

Overdag wordt er gewerkt in het reservaat; er wordt heide geplagd, moerasbos gerooid of vochtig grasland gehooïd. Dergelijke terreinen zijn vaak kwetsbaar vanwege het voorkomen van beschermde planten. Machines kunnen hun werk hier dus niet doen. Zowel tijdens het werk als 's avonds wordt het werk als middel aangegrepen om meer begrip te kweken voor natuur- en milieubescherming en hun maatschappelijke oorzaken en gevolgen.

Een natuurbeschermingswerkkamp begint op maandagochtend en eindigt op zaterdag. De deelnemers betalen een bedrag van f 25,— voor verzekering en administratiekosten. Voeding en onderdak worden door het IVN verzorgd. Meestal zijn de kampen gehuisvest in een boerenschuur, een enkele maal wordt er gekampeerd.

Nadere informatie over de kampen en opgavekaarten zijn verkrijgbaar bij het IVN, postbus 20 123, 1000 HC Amsterdam, 020 - 228 115.

Goed nieuws voor Belgische lezers

Voortaan is het voor Belgische lezers van ons blad mogelijk hun abonnementsgeld over te maken op ons nieuwe Belgische rekeningnummer.

Het abonnementsgeld van 'Huid en Haar', zijnde Bfr. 375, kan thans gestort worden op het Belgische rekeningnummer 000-1 427 331-73 ten name van mevrouw J.J.M. Ameling-Leemreijze, Marxstraat 7, 6941 CK Didam.